

: Posamezna številka 6 vinarjev :

„JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 3. jutraj, ob ponedeljkih ob 10. dopoldne. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnishu mesečno K 1 20, z dostavljanjem na dom K 1 50; s pošto celoletno K 20—, polletno K 10—, četrtletno K 5—, mesečno K 1 70. Za inozemstvo celoletno K 30—. Telefon številka 303.

JUTRO

NEODVIŠEN POLITIČEN DNEVNIK.

: Posamezna številka 6 vinarjev :

Uredništvo in upravnishu je v Frančiškanski ulici 2. Dopol se pošilja uredništvu, naročnina upravnishu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vsta 15 v, osmrtice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglašanju popust. Za odgovor je priložiti znamko. Telefon številka 303.

Rusi in Poljaki.

Na kongresu slovanskih časnikarjev v Belgradu je predsednik „Zveze slovanskih časnikarjev“ v veseljem pozdravil v sredi slovanskih žurnalistov tudi Poljake, ki se neradi udeležujejo slovanskih shodov in to zaradi Rusov.

Na kongresu je 30 Poljakov in 16 Rusov. Zelja vseh slovanskih čutečih ljudij je, da bi se sporu med Rusi in Poljaki napravil konec. Toda v doglednem času ni upati na rešitev rusko poljskega spora, ker ima ta spor veliko in žalostno zgodovino.

Ravno ob tem času so se zopet pojavili medsebojni boji. Znani poljski publicist Anton Zvan le priobči v francoski reviji članek v tem smislu da naj bi se vsi slovanski narodi zvezali proti Rusiji oziroma proti ruskemu reakcionarstvu. V imenu slovanskega napredka naj bi vsi slovanski narodi stali proti Rusiji dokler se tam razmere ne izpremenijo.

Praška „Union“ je na ta članek Antona Zvana odgovorila v par temeljnih člankih pod naslovom „Kratkovidna politika“, kjer zavrača nazore in predloge kot popolnoma napačne in enostranske, ker bi s tem škodovali le dobri slovanski stvari, kajti vkljub ruskim oficijelnim razmeram se v Rusiji obrača na boljše in mnogo dobrih ruskih ljudij dela na to, da se posebno razmerje med Rusi in Poljaki v najkrajšem času izpremeni na boljše.

Isti poljski publicist Zvan je opravičil svojo odsotnost na slovanskem časnikarskem kongresu v Belgradu, češ da ne more priti na slovansko zborovanje katerega so se udeležili tudi Rusi. V pismu pravi: Sedanja ruska vlada je ustanovila stranko nacionalistov, ki ima geslo: Rusijo Rusom in potujoče na nečuten način neruske narode, podpira reakcijo in posebno preganjanje Poljake. Ti ruski nacionalisti pa hočejo biti glasniki slovanske ideje in igrajo pri tem dvojno vlogo: Pred Evropo in pred slovanskimi narodi hočejo veljati kot protektorji slovanstva, doma pa so najhujši zatiralci Poljakov in uničevalci one slovanske ideje, ki jo zastopajo slovanski shodi.

V teh besedah je nekoliko resnice, toda zaradi ruskih nacionalistov ali zaradi onih ljudij, ki tej stranki pripadajo, ne morejo slovanski narodi izločiti iz svoje srede največji in najsilnejši pa tudi najpomembnejši slovanski narod v evropski kulturi; gotovo je, da danes vsako slovansko gibanje v svoji sredi Poljake prav tako težko pogreša, kakor Ruse, ker sta to dva največja slovanska naroda, zato je treba da se pri kulturnih in gospodarskih slovanskih prireditvah pozabi na spor, ki vlada med njima. Sovraštvo bi obema narodoma prineslo gotovo manj uspeha, nego ljubezen, zato slovanski narodi ne morejo biti niti proti enemu niti proti drugemu, pač pa so proti vsakemu dejanju, ki množi sovraštvo in hujska k boju.

Obenem se je zgodilo v zadnjem času še nekaj drugega. Vsepoljaki so na svojem shodu sklenili, naj se preneha z bojkotiranjem ruskih šol na ruskem Poljskem. S tem so se vsem poljskim strankam zelo zamerili in celo med poljskimi socijalnimi demokrati je zaradi tega prišlo do razdora. Doselej so namreč Poljaki bojkotirali ruske šole vseh vrst na Poljskem. O bojkotu se je mnogo pisalo in premišljalo, ker se ni izvrševal dosledno, in se je izkazal tudi kot škodljiv. Tako so poljski študentje zapustili varšavsko univerzo, ki jo je ruska vlada vzela Poljakom in jo izpremenila v svojo univerzo, in so odšli rajše na tuje univerze. Varšavsko univerzo pa je ruska vlada napolnila s svojimi študenti in seminaristi (to so ljudje, ki imajo pogosto le štiri srednje šole in se posvetijo duhovskemu stanu). Tako stanje gotovo ni častno ne za rusko vlado, ne za univerzo, vprašanje pa je če se da izboljšati — z bojkotom.

Enako je pri drugih šolah. Zato je proglasila vsepoljska stranka konec bojkota. Toda dijaštvo v Krakovu in Lvovu je te dni imelo zborovanje, katerega so se udeležili tudi študentje, ki pripadajo vsepoljski stranki, na zborovanju se je sklenilo, da se bojkot nadaljuje, ker poljsko dijaštvo vidi v tem edino sredstvo, da reši svoje in narodne pravice. Dijaštvo je obsodilo sklep vsepoljske stranke kot ničvreden in protinacionalen ter poziva dijaštvo in vse poljske kroge, da bojkot dosledno izvajajo.

Iz tega se vidi, da se v poljsko-ruskem vprašanju še dolgo ne bo obrnilo na boljše. Vendar upanja ne smemo izgubiti. Slovanski časnikarski kongres v Belgradu, na katerem so ruski in poljski časnikarji, naj upliva na to, da prestane medsebojno sovraštvo. Rusko časopisje ima sveto dolžnost, da zagovarja narodne, kulturne in šolske pravice Poljakov, ki jih ruska vlada noče priznati, poljsko časopisje pa naj upliva na javno mnenje na Poljskem, da vlada ni narod in da bo treba prej ali slej misliti na stalno spravo, kajti le v tej je bodočnost.

Pravijo, da je tisk velesila; torej naj pokaže svojo silo v tem važnem sporu in naj zmaga nad tradicijami, in nad sedanjostjo, nad krivicami in hujskarijami, nad narodom in vlado in naj ustvari lepšo bodočnost.

Casnikarski kongres v Belgradu.

Belgrad se je pripravil, da dostojno proslavi dnove slovanskega časnikarskega kongresa. Belgrad je hotel pokazati svoje čisto srbsko in slovansko lice. In se mu je posrečilo na znotraj in na zunaj. Belgrad se je pripravil, da na najgostoljubnejši način sprejme slovanske goste. Hiše so okrašene s slovanskimi trobojnicami, po ulicah stoje slavoloki z napisi, ki pozdrav-

ljajo goste. Vsi listi prinašajo pozdrave.

Udeležba je velika. 300 slovanskih časnikarjev in raznih drugih važnih oseb se je sešlo na shod med temi je 50 Čehov, 30 Poljakov, 16 Rusov, 15 Malorusov, 50 Srbov (izven kraljevine) 25 Hrvatov, 20 Slovakov in 6 Slovencev.

Shod je bil odprt ob 9. jutraj. Otvoril ga je predsednik Zveze slovanskih časnikarjev, urednik „Narodnih Listov“ I. Holecček v daljšem govoru. Pozdravil je najprej goste, ki so se sešli v kulturnem središču srbskega naroda. Povdarjal je važnost kongresa na srbskih tleh. Vsa časnikarska društva so pri „Slovanski časnikarski zvezi“. To je važno, kajti slovansko časopisje bo moglo izvršiti svojo nalogo, če bo organizirano. To je važno posebno na gospodarskem polju, kjer pogosto odločuje vpliv časopisja. Pojavilo se je vprašanje ali naj se češki kapital v Srbiji ali v drugih slov. deželah sploh smatra za tuj ali za domač kapital. Slovansko časopisje naj stoji na stališču, da je vsak slovanski kapital v vsaki slovanski deželi domač kapital. To se je pokazalo pri vprašanju glede češke sladkorne tovarne v Srbiji. Čehi kakor vsi drugi slov. narodi goje svoje simpatije do srbskega naroda, toda v tem naj nihče ne vidi protidravnih namenov, ki jih ni. Zasluga prof. Masaryka je, da se je to pokazalo pred svetom in da so se zavrnile vse sumnje, ki so jih budili nekateri proti avstr. Slovanom. Slovanstvo ne išče sovraštva in bojev, ampak na podlagi krščanske ljubezni želi zbliznanja med narodi in blagoslovesnega napredka. Predsednik pozdravlja Poljake v sredi slovanskih žurnalistov in Slovence, ki trpe pod madžarsko vlado in čutijo preganjanje za vsak svoj skupni nastop z ostalimi Slovani. Predsednik je bil na mednarodnem shodu v Rimu, katerega so se žal Slovani premalo udeležili. Predsednik želi, da bi imel kongres v Belgradu isti uspeh, kakor dosedanj kongresi in kliče „slava“ srbskemu narodu.

Po govoru sta Rusa Proko-pejev in Filevič naznanila pristop društva ruskih žurnalistov k „Zvezi slovanskih časnikarjev“. Doselej ruski žurnalisti niso bili v „Zvezi“.

Nato so zborovanje pozdravili red. Nusič za srbsko novinarsko udruženje, minister prosvete Jovanovič, za srbsko akademijo prof. Sajović, za belgrajsko visoko šolo rektor Gavrilović za mesto Belgrad zupan Davidović. Podpredsednik kongresa prof. Kulakovski predlaga, da kongres zakliče slavo kralju Petru. Nato je bilo prvo zborovanje zaključeno.

Časnikarji so nato odšli k otvoritvi časopisne razstave, ki jo je otvoril prestolonaslednik. Razstava nudi zanimiv pregled sodobne slovanske žurnalistike.

Popoldne so časnikarji položili venec na grob velikega srbskega proslavitelja Obradoviča. Zvečer je bil banket, ki se ga je udeležilo

400 ljudij. Na banketu so se vrstili razni govori in napitnice v vseh slovanskih jezikih.

Včeraj so bili na vrsti referati, ki se tičejo strokovnih in stanovskih vprašanj slovanskega časnikarstva in žurnalistike sploh.

Iz slovanskih krajev.

Iz Vrhnike. Pretečeni teden je pobrala smrt iz gostilne na logaškem klancu pri Vrhniki novo žrtev alkohola, znanega žganjarčka „Urbanca“, očma pri zadnjih volitvah zaslovela mlekarkega „Jokla“. Bil je, kakor njegov pastork, tudi on strasten klerikalec. — Umrl je brez sv. zakramentov pred gostilniško vežo, ker se mu je hipoma vnelo v želodcu obilo zavžito žganje. Opominjamo Jokla, ki tudi rad pije, da naj ne posnema svojega nesrečnega očma, katerega naj ima v svarilnem spominu. Čudno pa je, da farški čevljari ne poročate o tem dogodku z običajno opombo: „smrt liberalca“ ali „pil je žganje“ ali „žrtev alkohola“ ali „kakošno življenje, taka smrt“, kar bi gotovo pisali, ako bi nesrečnej ne bil njih podrepanik; seveda zanj bi klerikalci dobili lepši in modernejši izraz: „zadela ga je kap“, še boljše pa napravijo seveda, če o tem molčejo.

Iz Blatne Brezovice. Posvečeni „Slovenec“ dopisnik kikirika v sobotnem predalčku, za katerega zleze vsak petek jajčeca svojih plodovitih in domišljavih možganov, namesto da bi takrat molil, se postil in bičal, ter nekoliko premišljeval Kristusovo trpljenje in pa svoje pregrehe. — S sveto jezo zmerja dopisnika s psokvami, kakršnih so njegova usta bolj vajena, kot pa pobožnik zdihljuje, za ktere bi bil deležen odpustka časnih kazni vsaj za nekaj dni. Naš dopisnik in dober poznavalec svojih sovaščanov se smeje ker ga zmerja bogoslovce na naslov vrhniških naprednjakov, kateri bodo z njim že sami obračunili, če bodo hoteli. — Da pa hvalisana Blatna Brezovica ni preveč „vzorna“, bi „Slovenec“ dopisnik tudi lahko vedel sam, sicer bi se on ne upal na svojem volilnem shodu v tej vasi hujskati, da naj se liberalce kar z nogo pohodi, da poginejo kot gadje, in da naj se pomene gosteče iz bajt na cesto z otroci ker so vsi samo demokrati. Dva neklerikalca sta morala hitro odnesti pete na kaplana. Vovka opombo, da dva izmed navzočih ne soglašata z njegovim hujskanjem. Zdaj je cela vas tako razhujskana, da se celo mirnejši vaščani boje svojih sosedov, kateri jih pri vsaki priliki zbadajo z očitanjem, da drže z liberalci proti škofu in Bogu, ker se jim ne zdi všeč „katoliški“ nauk tega dušnega pastirja. Pripomnim še, da me se zdaj spreleti groza, ko se spomnim na napad pred več leti, ko je več sedanjih zagrizenih klerikalcev v naši vasi napadlo z noži službočuega orožnika Rusa, da je moral streljati. Še veliko bi imel povedati od naših sovaščanov, toda upam, da boda končno vendarle spregledali in

in da bodo klerikalci le toliko, kolikor jim sv. vera, postave in pamet (če jo kaj še imajo), dopušča, sicer bo še marsikaj v „Jutru“, katerega se tako boje, kot čuk solčne svetlobe. Jaz pa se nič ne bojim, dokler bom pisal resnico in pošteno delal in živel, če me zato „Slovenec“ še tako zmerja, zato pa bom razširjal „Jutro“ ne pa „Slovenčeve“ smrdokavre.

Blatno-Brezovčan ne pa Vrhnčan. Iz Borovnice. V današnji zahvali se zahvaljuje prostovoljno gasilno društvo v Borovnici vsem onim, ki so na ta ali na oni način prispevali k temu, da je slavnost 25 letnice našega gasilnega društva tako krasno uspeša. Zal, da se pri tem ne moremo zahvaliti tudi ljubljanskemu prostovoljnemu gasilnemu društvu, ker se slavnosti ni udeležilo. Zaradi ugodnih železniških zvez, bi bilo pač mogoče, da bi bilo tudi to naše osrednje društvo na slavnosti vsaj po par članih zastopano. Sploh se opaža, da se ljubljansko društvo premalo zanima za naša pokrajinska društva in bi bilo želeli, da se bolj goje medsebojne vezi. Ljubljanskemu društvu bi ne bilo ljubo, ako bi se društva z dežele ob slavnostnih prilikah ne udeležila njegovih prireditev. Zato naj skuša tudi ljubljansko društvo ohraniti vezi z nami, Član.

Iz Logatca. Posebna privilegija uživa pri obrtnem oddelku okrajnega glavarstva v Logatcu neki gostilničar iz Cirknice. Nemeneč se za obstoječe zakone in obrtni red, izvršuje meni nič tebi nič sodovičarsko obrt brez dovoljenja, kljub večkratnemu naznanilu prizadetih na c. kr. okr. glavarstvo, da bi to protipostavnost zabilo ali isto po zakonu ustavilo — ostaja glas vpijočega v puščavi. Kakor je razvidno se ta protipostavnost na nek način propagira, neoziraje se na ministrske odredbe od 13 oktobra 1897 drž. zak. št. 231 odstavek 7 in od 29. nov. 1910 torej so vsi ti zakoni samo za parado? — Da pa se slobodno prodaja sodavica in polkalice brez vse preizkušnje in kemične analize ter postavnih določil, posebno sedaj ob času epidemičnih bolezni! Upamo da bode c. kr. okr. glavarstvo ščitilo avtoriteto zakonov in sodovičarske obrtnike proti neupravičenem. Več prizadetih.

Iz Jesenice. Nekdanji naprednjak, sedaj klerikalni kandidat za občinski odbor Peter Sitar izstopil je s svojo slabšo polovico iz C. M. D. in gledališkega društva, kakor to zahteva čast vsakega klerikalnega narodnjaka. Ostal pa je še pri Sokolu, ker baje namerava njegov „Lancman“ letos zopet prirediti v njegovem magacinu tako zelo nepotrebne plesne vaje! „Kšefti“

G. Schwarz je ustanovila v svoji tobakarni čitalnico, kamor tako rad zahaja naš dñni gerent si bistri svoj zanemarjeni um. Ker mu tisti tujih jezikov delajo grozne težkoče najraje buhštabora Jutro, pravi da Jutro več pove kakor vsi drugi listi, osobito o njem prinese večkrat kaj znamenitega. G. Schwarz, koliko plača ta časopisozrc od izposojenega

LISTEK.

MICHEL ZÉVACO:

Most vzdihlajev.

Roman iz starih Benetk.

— Sebe pa si boje ogledala, ker imaš oči, kakor stekla mačka!

Nepotrebno je omeniti, da je sleherni izmed Aretinovih odgovorov izzval krik ogorčenja, ki ga je takoj nato podkrepiła cela povodenj solza.

— Ježeš, Ježeš! je zagrmel Aretino. O, ta peklenska muzika! O vsi svetniki paradiža! O, tristo pečenih hudicv njegovega Veličanstva Satana! Kdo me bo rešil teh prokletih babnic, ki bodo vso mojo kri izpremenile v žolč! Molčite, gori! Molčite, sicer vas odženem vse skupaj v cerkev in vas obsodim, da se morate izpovedati ravno pri kardinalu Bembo!

Pretinja ni ostala brez učinka. Zavladalo je vseobče molčanje.

In v tem molčanju je Peter Aretino nadaljeval:

— Čemu vas pa imam, mrcine, če mi nočete pomagati služiti pošteno vsakdanji kruh za vas in zame, s tem, da spodobno sprejemam častivredne prijatelje, ki me preskrbe s potrebnim drobižem, kadar se oglase slabi časi! Kakor gotovo je bila moja mati devica, zmerom slabše je na svetu. Ozmerjal sem kralja francoskega, on pa mi je poslal samo beraško verižico, vredno kvečjemu svojih dvesto zlatnikov. Karola V. sem obsul s slavo-spevi, pa še danes nimam njegovega odgovora. Časi so trdi, da, tako vam povem! Moja garderoba je takšna, da se Bogu smisli. Ogledal sem si jo davi, ko sem videl! Izmed mojih šestih jopičev je prvi brez zaponk, drugi je raztrgan ob zaporih, tretjemu manjka vezanine; jopič je iz zelenega satina ima velik oljnat madež; hermelin mojega zimskega plašča je ves razjeden od moljev in moji škornji bodo kmalu kazali palce. In kaj ste napravile s peresi na mojih bareth? In z mojimi volnenimi srajcami, da imajo vse polno lukenj, velikih kakor pest? In z vsem ostalim, da je vse povaljano in pomečkano, kakor da bi v moji

odsotnosti skakale po moji obleki? Ah, roparice, spravljate me na beraško palico, kmalu ne bom imel več niti ene obleke, s katero bi se lahko še drznil med ljudi. Niti srajce nimam več; kar nosim na životu, so beraške cape. In ve — s čim zapravljate čas? Povejte mi to, če si upate! . . . Že dobro, le pazite! Zapomnite si: kakor hitro mi pokličete v hišo samo še enega zlatarja, treščim njega in njegovo robo skozi okno! In prvo egipčevsko trgovko s šarpani, ki se ji drznete namigniti, raztrgam na drobne košče! . . . In . . .

— Bravo, Aretino! se je porogal neki glas. Bravo! Tako mora govoriti dober gospodar in moder upravitelj svojega premoženja!

Aretino in Aretinke so se naglo ozrli ter zapazili Bembo, ki se je dal spremeniti nekemu lakaju in je neslišno stopil v sobo.

— Ti si! je vzkliknil Aretino, in jezne gube so mu izginile z obličja.

— Jaz; prihajam se povabit h kosilu, ako me hočeš.

— Tristo vragov! Kajpada te hočem! Ali ste slišale, copernice!

Aretinke so napravile Bembo svoje najlepše in najzapeljivejše poklone ter zdirjale proti kuhinjam.

— Kaj jim je neki danes? je vprašal Bembo. Celo pozdraviti so me blagovolile.

— Pustiva to; pojdi z menoj v moj kabinet, tam se bova lahko udobno pomenila. Zaradi Aretink si lahko prepričan, da te imajo rajše, nego ti moreš misliti; daj pojdiva . . .

— To veš, je menil Bembo ironično, da so tvoje predsobe polne ljudi . . .

— Prošnjikov! Vrag jih nesi!

— Ne, ne. Videl sem dva odposlanca Velikega Turka.

— Naj čakata!

— In kak tucat mladih gospodov, ki ti hočejo nedvomno pokazati svoje sonete.

— Ni me doma, dokler si ti pri meni!

— In vrhutega se mi zdi, da sem spoznal na jopiču nekega lakaja cesarski grb.

— Diavolo! . . . Odgovor Karla V.!

— Stopi pogledat.

— Ali dovoliš?

Aretino je planil iz sobe. Deset minut nato je Bembo zaslislal rjovenje najhujšega srda, Aretino se je vrnil, strahovito loptaje z vrati.

— Kaj pa je? je vprašal kardinal.

— Podla duša! Da se drzne tako igrati z mano! Ah, pokažem mu, s kakšnim lesom si kurim! Pokažem mu, da je kralj v kraljevstvu poezije ravnotak gospod kakor nemški cesar! Kakšno razžaljenje! Se spati ne bom mogel, dokler se mu ne osvetim! . . .

— Tak daj no, razloži mi . . .

— Liži človeku roko — roka te bo klofutala; grizi jo — in te bo pobožala!

— Če hočeš govoriti v zagonetkah . . .

— Eh, no! Hotel sem postati vrl človek, zabil sem si v glavo, da bom pesnik, ki ne gleda na človeštvo s krivim pogledom. Dotlej — kolikorkrat sem gledal dvonožca naše pasme, vzladil če je bil kdo izmed tistih, ki jih imenujemo velike, ker klečeplazimo pred njimi, si nisem nikdar dejal: „to je človek“.

Takoj sem zapazil zverinski gobec pod človeško krinko. Ta je bil tiger, oni je bil prasec; ta šakal, oni opica; ta podgana, kakršne vidiš med nesnago, ki se valja po cesti, oni — pes; videl sem maloštevilne volkove in nepreštete čede zabitih ovac . . . Jaz nisem slišal okrog sebe smeha, joka, petja in govorce; slišal sem tuljenje, mukanje, blejanje, rjovenje in mijakanje . . . ali me razumeš?

Bembo je bil vedel; zamišljeno je gledal Aretina.

— Pa jaz? je vprašal.

— Til je dejal Peter. Ti si mi prijatelj. To se pravi, da vidim v tebi samo odsev sebe samega. Pustiva to vprašanje, prosim te. Imel sem torej to napako, da sem zrl na človeštvo kakor na znamenito zbirko raznih pošasti. V prvem trenutku sem pogledal vsaki duši do dna. Pod kavaliristvom zlahtnega barona sem videl podlost srca; pod usmiljenostjo purgarja sem videl krutost brezmejnne sebičnosti; pod veličanstvom kralja mi ni ostala prikrita nizkost zatajevanih čuvstev. In nato . . . ali me ne razumeš?

— Le govori, je velel Bembo.

(Dalje.)

Najboljše odgovori „Slovenca“ vsak naš prijatelj, ako se naroči na „Jutro“, ali pa najde novega naročnika!

„JUTRO“ se prodaja v Ljubljani po 6 vinarjev v naslednjih tobakarnah:

Južni kolodvor, na peronu.
Državni kolodvor.
Blaž, Dunajska cesta.
Sever, Krakovski nasip.
Pichler, Kongresni trg.
Češark, Selenburgova ulica.
Dolenc, Prešernova ulica.
Fuchs, Marije Terezije cesta.
Mrzlikar, Sodna ulica.
Šubic, Miklošičeva cesta.
Zupančič, Kolodvorska ulica.
Pirnat, Kolodvorska ulica.
Šenk, Resljeva cesta.
Kotnik, Šiška.
Tivoli, na žel. prel. pri Nar. domu.
Košir, Hišlerjeva ulica.
Stiene, Valvazorjev trg.
Sušnik, Rimska cesta.
Ušeničnik, Židovska ulica.
Kleinstejn, Jurčičev trg.

Wislaak, Gosposka ulica.
Kustrin, Breg.
Tenente, Gradaška ulica.
Velkavrh, Sv. Jakoba trg.
Šitar, Florjanska ulica.
Blaznik, Stari trg.
Nagode Mestni trg.
Kanc, Sv. Petra cesta.
Treo, Sv. Petra cesta.
Kušar, Sv. Petra cesta.
Podboj, Sv. Petra cesta.
Elsner, Kopitarjeva ulica.
Bizjak, Bohoričeva ulica.
Remžgar, Zelena jama.
Sveteč, Zaloška cesta.
Jamšek, Tržaška cesta.
Štravs, Škofja ulica.
Likar, Glince.
Sterkovič, Dunajska cesta.
Klančnik, Tržaška cesta.

SODE

obro ohranjene, stare in nove, velike in male, prodaja
IVAN BUGGENIG
sodar
Ljubljana, Cesta na Rudolfovo želez. 5.

Oblastveno avtorizirani in zapriseženi

geometer Lisec

Ljubljana, Sodna ulica 3

prevzema vse zemljemerske zadeve ter jih najhitreje izvršuje po najnižji ceni.

Lepo posestvo

s staro dobro vpe-ljano gostilno

na najlepšem kraju ljubljanske okolice se s proste roke prodaja. Kje, pove „Prva anonimna pisarna“.

Prva kranjska drogerija, parfumerija, fotomanufaktura itd.

Anton Kanc

Ljubljana, Židovska ulica št. 1.

Naročajte in kupujte „JUTRO“!

Izvod samo po 6 vinarjev.

Priznано pristne oljnate in suhe
∴ cene nizke ∴ **barve** točna postrežba

PREMERL in JANČAR

LJUBLJANA, Dunajska cesta št. 20 nasproti Figovca na debelo in na drobno. — Izborne emailne glazure, LAKI

FIRNEŽ in ČOPIČI.

Vse v to stroko spadajoči predmeti.

Zaradi minule sezije so cene

oblek za gospode, dame, dečke in deklice veliko znižane.

„Angleško skladišče oblek“

O. Bernatović

Ljubljana, Mestni trg 5.

Lepo in belo lice

kakor tudi gladke in nežne roke podaja brez dvoma blagodišča krema brez maščobe

„OLIMPIA“

„OLIMPIA“ preparati odgovarjajo zahtevam najmodernejše kozmetike, ter so kot taki najuspešnejše in popolnoma neškodljivo sredstvo za negovanje kože.

Krema „OLIMPIA“ mali lonček K 1-20.

Krema „OLIMPIA“ veliki lonček K 2—.

Puder „OLIMPIA“ rosa K 1-50.

Puder „OLIMPIA“ creme K 1-50.

Puder „OLIMPIA“ beli K 1-50.

„OLIMPIA“ preparati se dobijo samo v lekarni

Ubald pl. Trnkoczy v Ljubljani
zraven rotovža.

Priznано največja, resnično domača, že 25 let obstoječa eksportna tvrdka.

Franc Čuden,

urar

Ljubljana, Prešernova ulica 1

samo nasproti Frančiškanske cerkve

je delničar

največjih tovarn švicarskih ur „Union“ v Genovi in Bielu, on torej lahko po originalno tovarniških cenah garantirano zanesljivo, v vseh legah in temperaturah po njegovem astronomičnem regulatorju regulirane, svetovno znane

∴ ALPINA URE ∴

z matematično preciznim kolesjem — v zlatu, tulu, srebru, nikeljnu in jeklu

prodaja.

Nedosežno velika izbira. Večletno jamstvo. Ceniki zastoj in poštne prosti.

LOKAL

v obsegu 5 × 6 1/2 m na zelo prometnem kraju v Ljubljani se odda s 1. avgustom eventuelno tudi za opravo, pripraven je za vsako trgovino, ali pisarno. Istotam se odda lep hlev za 2 konja, šupi in skladišče. Naslov pove „Prva anonimna pisarna“.

Enonadstropna hiša

z velikim vrtom ter celo vrtno opravo, 5 minut iz mesta se prodaja. Naslov pove upravništvo „Jutra“.

Rezervni zaklad

nad pol milijona

kron

Kmetska posojilnica

ljublanske okolice

registrovana zadruga s neomejeno zavozo

v lastnem združnem domu

v LJUBLJANI

Dunajska cesta št. 18

obrestuje hranilne vloge po čistih

4 1/2 %

brez odbitka rentnega davka

Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim prometom ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.

Posojuje na zemljišča po 5 1/2 % brez amortizacije ali na amortizacije po dogovoru.

Eskomptuje

trgovske menice.

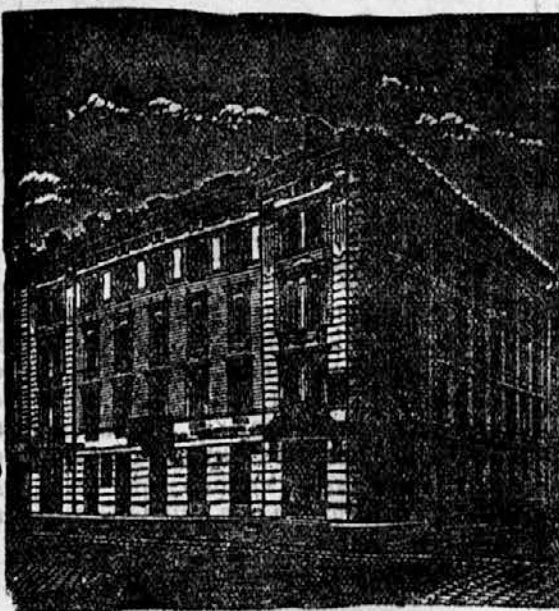
Ustanovljena

leta 1882.

Denarni promet

v letu 1910

K 100,000.000—

Eskomptuje

trgovske menice.

Ustanovljena

leta 1882.

Upravno premoženje

v letu 1910

K 20,500.000—

Račun pri avstrijski pošti hranilni št. 823.404, pri opaki pošti hranilni št. 19.894.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica.

Ves čist dobiček se razdeljuje zavarovancem; dosedaj se ga je izplačalo K 2,495.719—.

„S L A V I J A“

vzajemno zavarovalna banka v Pragi.

Reserve in fondi K 54,000.000. Izplačane odškodnine in kapitalije K 109,356.860-58.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slovansko-narodno upravo.

Vsa pojasnila daje:

Generalno zastopstvo v Ljubljani v Gosposki ulici št. 12.

Pisarne so v lastni bančni hiši.

Zavaruje poslopa in premoženje proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Zavaruje proti tatvini, razbitju ogledal in okenskih plošč.

Škode cenjuje takoj in najkulantneje. Uživa najboljši sloves, koder posluje.

Dovoljuje iz čistega dobička izdatno podporo v narodne in obnove in druge namene.

Del. glavica:

K 5,000.000.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Rez. fond nad K 610.000.

Stritarjeva ulica št. 2.

Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4 1/2 %.